

РЕШЕНИЕ

№ 2430

гр. София, 07.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав, в публично заседание на 12.09.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6315** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 186, ал. 4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:131546977 срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № 0416535 / 17.04.2019 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП запечатване на търговски обект – павилион за дамско бельо, находящ се в [населено място], [улица], Стоков базар „И.“, магазин № 3560 и забрана за достъп до него за срок от 5 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б „д“ от Закона за данък върху добавената стойност и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС. Навежда се довод, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила-адресата на мярката е китайски гражданин, а няма информация на същият да му е бил осигурен преводач, липса на ясни мотиви, неяснота какво налага запечатване на обекта два месеца след констатиране на нарушението и липса на конкретно описание на самото нарушение. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени заповедта.

Ответникът по жалбата - Началник на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ моли съда да отхвърли жалбата и се претендират разноските по делото.

Административен съд – София град , 57 ми състав, след преценка на събраните по

делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Със заповед за налагане на принудителна административна мярка № 0416535 / 17.04.2019 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП по отношение на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – павилион за дамско бельо, находящ се в [населено място], [улица], СБ „И.“, магазин № 3560, стопанисван от дружеството-жалбоподател и забрана за достъп до него за срок от 5 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "д" ЗДДС. Констатираното нарушение е, че на място в търговския обект не се съхранява дневен финансов отчет Z № 0014 и № 0015 за 21.03.2019 г. в книгата за ДФО за текущата година 2019 за въведения в експлоатация касов апарат.

Предвид установеното от фактическа страна, като провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт и съобрази наведените оплаквания в жалбата, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима. Съдържанието на акта съдът приема, че е спазена установената от закона форма - чл. 186, ал. 3 от ЗДДС и чл. 59, ал. 2 от АПК и е издадена от компетентен орган. Видно от съдържанието на заповедта са изложени и мотиви относно продължителността на наложената мярка. В производството по издаването на обжалваната заповед обаче са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и заповедта не е съобразена с материалния закон, по-конкретно с целта на ПАМ по смисъла на чл. 22 ЗАНН. Основанията за този извод са следните: От установеното от фактическа страна е видно, че административният орган е имал материално правно основание да наложи на дружеството мярка по чл. 186, ал. 1 т. 1 б. "д" от ЗДДС, тъй като твърди, че търговецът не е представил пълен дневен финансов отчет Z с номер 0014 и 0015 от 21.03.2019 г. От редакцията на текста на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС е видно, че срокът на мярката не е абсолютно, а относително определен, като максималният и размер е един месец. Правомощие на административния орган е да определи срока на мярката, но съгласно принципа за съразмерност на действията на административните органи, това правомощие следва да е осъществено по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като посредством упражняването му не могат да се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за целта, за която актът се издава - чл. 6 от АПК. Съдът намира, че в конкретния случай това изискване не е спазено, тъй като определеният размер на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС за подобно нарушение за първи път, е прекомерно. На второ място съдът констатира нарушение на чл. 14 АПК съгласно който административните производства се водят на български език. Лицата, които не владеят български език могат да се ползват от родния си или друг, посочен от тях език. В тези случаи се назначава преводач. В протокола е отбелязано, в графата „искания, възражения и бележки“ че такива има. По-конкретно посочено е „има забележки“. В същото време не са изложени такива. Положен е подпис на китайски, който не е ясно на кого принадлежи за настоящия състав. Единствено в началото на протокола като управител е изписано името У З., като се твърди че е присъствал на проверката, но по делото няма данни дали това е така, доколкото изобщо не става ясно дали лицето владее български, дали е разбрало какво следва да представи. Нарушението не е доказано, а е

под формата на твърдение. По делото от лист 26 до лист 28 са приложени като доказателства фотокопия на съкратен отчет на фискална памет, снимани върху други нечетливи фотокопия, срещу дата 21.03.2019г. е отбелязано с молив – няма ги. Настоящият състав намира, че това не са доказателства за извършено нарушение, още повече че същото е доста хаотично описано. Твърди се че липсват дневни финансови отчети № 0014 и №0015 за дата 21.03.2019г., но няма никакви доказателства, а е приложено копие от съкратен финансов отчет и отбелязване с молив от неизвестен автор без никаква юридическа стойност. На следващо място в ЗНПАМ№0416535/17.04.2019г.се твърди ,че по време на проверката от 10:20ч.до 12:15 ч.“не се е явил управителя или упълномощено лице на дружеството“. Тази констатация противоречи на твърдението в протокола, че жалбоподателят е присъствал. В разписката, приложена като доказателство за връчване, в графата относно дата и име е изписано Йе Б. 31.05.2019г., същото е задраскано и над него е написано името на У З. и съвсем друга дата, а именно 03.06.2019г. Подобни зачерквания, поправки без отбелязване -поправката е моя, създават съмнения относно автентичността на документа, неговия адресат и датата, особено предвид факта че се касае за китайски граждани, за които съдът няма данни, че владеят писмено български език. Доколкото се касае за твърдяно нарушение, за което се предвижда отделно и имуществена санкция по смисъла на чл. 186 ЗДДС правото на превод е елемент от правото на справедлив процес по смисъла на чл.6 от ЕКЗПЧ и липсата на такъв е съществено нарушение на административнопроизводствените правила.Отделно от това са налице основания да се приеме, че оспореният акт е издаден при превратно упражняване на власт. Целите на принудителните административни мерки са дефинирани в чл. 22 от ЗАНН. Те са свързани с предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и отстраняване на вредните последици от тях. Разликата в периода от два месеца между констатацията в заповедта за нарушението и започване на изпълнението ѝ с дата 06.06.2019г. обезсмисля посочените по-горе цели и има характер на санкция, а не на ПАМ.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваната заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена. Жалбоподателят няма претенции за присъждане на разноски.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 186, ал. 4 от ЗДДС, Административен съд София град, Iво отделение, 57 ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 0416535 /17.04.2019 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП срещу [фирма],ЕИК:131546977 запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 5 дни на основание чл.186,ал.1,т.1,б"д"от Закона за данък върху добавената стойности чл. 187,ал.1 от ЗДДС.**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ :